

תקונא תמני סרי - לב ע"ב

והיא חיר"ק מהת צר"י, שנוי עמו נוי אמת, והוא סגונ"ל מה שמי זרועות, והיא חיל"ם למלחה בכתף, ומשום זה אבן מסוס הבונים היה להראש פנה, בולם אוקרים מאה יהו"ה קיתה זאת היא נפלאת בעינינו, בזמן שהיא לראש פנה נקרת ראש, ועליה נאמר רаш עלייך בפרמל.

בשעורה לפלך, כמה מלאכים וכמה נשמות עלולים עמה, שהם הנימים שלה, שתליים מפנה כמו ענבים באשכול, וכמה מלאכים ונשמות מאירים לפניה, שנקרים עיני יהו"ה, עליהם נאמר כי עיניו על דרכיו איש, וכמה מצות עלות לפניה, שנקרת בכלם מצות.

יהו"ה ברה מארית עיניהם. וכמה מלאכים עלולים עמה, שנקרו אוני יהו"ה, שמנים על קולות התפלות ועל שיחת בני אדם, לשמע התפלות, וכמה מלאכים עלולים עמה, שנקרים פניו יהו"ה, שנאמר בהם וזרות פניהם פני אדם וגומר, מאירים בכמה גנים, וכפה מלאכים עלולים עמה שנקרו רוחות ואשים, שנאמר בהם עושה מלאקו רוחות משרתו אש להט, שמנים על ריח ועשן.

הקרבות, והם בעלי החותם. וכמה בעלי קולות ודבורים של הפה עלולים עמה, שנאמר בהם כי עוף השמים יוליך את הקול ובבעל נפחים גיד דבר, וכמה בעלי צוירים עלולים עמה, שם קנה ווישט, שמנים על קרבנות ותפלות, שנאמר בהם את קרבני לחמי לאשי, ולאלו נקרו אש"ם, וכמה מלאכים עלולים

ויאהי חיר"ק תחות צר"י, תרי סמכי קשות, ויאיהו סגונ"ל תחות תרין דרועין, ויאיה חיל"ם לעילא בכתף, ובגין דא אבן מאסוי הבונים היה להראש פנה (שם). כלחו אמרין מאת יי' קיתה זאת היא נפלאת בעינינו, באזמר אתקראית רישא, ועלה אטמר (שיר ז) ראש עלייך בפרמל.

בד סליקת לגבי מלכ"א, כמה מלאchein וכמה נשמתין סליקין עמה, דאנון נימין דיליה, דמלין מינה בענבין באתקלא, וכמה מלאchein ונשמתין נהרין קדמיה דatkrai עיני יי', וועליהו אטמר (איוב לד כא) כי עיניו על דרכיו איש, וכמה פקידין סליקין קדמיה, דatkrai בבלחו מאות יי' ברה מארית עיניהם (תהלים ט ט).

ובמה מלאchein סליקין עמה, דatkrai אוני יי', דמן על קלין דצלוותין, ועל שיחת בני האדים, למשמע צלוותין, וכמה מלאchein סליקין עמה דatkrai פני יי', הדאמר בהון (יחזקאל א) ודמות פניהם פני אדם וגומר, נהרין בכמה גוונין, וכמה מלאchein עמה דatkrai ריחין ואשין, דאטמר סליקין עמה דatkrai ריחין ואשין, דatkrai בהון (תהלים קד) עושה מלאכו רוחות משרתו אש להט, דמן על ריח ואננו דקרבעין, ואינון מארוי דחוטמן.

ובמה מاري דקלין ודבורין דפומה סליקין עמה, דאטמר בהון (קהלת י ב) כי עוף השמים يولיך את הקול ובעל נפחים גיד דבר, וכמה מاري דצוארי סליקין עמה, דמן קנה ושת, דמן על קרבנן וצלוותין, דאטמר בהון (במדבר כח ב) את קרבני לחמי לאשי, ואlein אתקראי אש"ם, וכמה מלאchein סליקין עמה דatkrai מארוי דידיין,